Találkozás Leninnel

> Lenin elvtárs, füstös üzemeinkben
> s havas tarlókon Ön itt van vélünk.
> Az Ön nevével, a szívével szívünkben
> eszmélünk, lélegzünk, verekszünk, élünk.
> Elment a nap, táskájába tevén
> ügyeit, gondjait. Csönd lesz talán.
>
> Ketten vagyunk most: Lenin meg én,
> Lenin mint fénykép szobám falán.
>
> *Vlagyimir Vlagyimirovics Majakovszkij: Beszélgetés Lenin elvtárssal (részlet)*

Még talán szakközépiskolás koromban is (1986-91, még a múlt században) egy kötelező pontja volt az összes megemlékezős – szovjetekkel összeborulós, és együtt-sírós programnak a fenti költemény. Habár az utolsó tanévben még élőben láthattuk a Jurányi utcai iskolánkból (Hámán SzKI) hogy szorgos kezek hogyan szerelik le a vörös csillagot a Parlament kupolájáról, a fenti költemény legalább két zárósorára szerintem még jól emlékszik mindenki.

Kinyílt előttünk a világ, mehettünk, amerre akartunk (például Amszterdamba), a közterületekről a

Szoborparkba szorultak a nyomasztó alkotások, Lenin-szobrok (hogy átadják helyüket az esztétikailag sokkal kiemelkedőbb gurulmadaraknak. Zárójel bezárva.). Ma már szinte csoda, ha valahol sikerül beleakadnunk egy-egy Lenin-szoborba, lehet, hogy akár a Déli-sarkig kell utaznunk, hogy láthassunk egyet (*spoiler alert: de lehet, hogy már ott sem*).

1958. december 14-én **Jevgenyij Tolsztikov** szovjet poláris felfedező vezette azt a szovjet expedíciót, mely elérte az úgynevezett **elérhetetlenségi pólus**t (*pole of inaccessibility*, *Pol der Unzugänglichkeit*) az Antarktiszon.

A kifejezés a Déli-sarkvidék azon részére vonatkozik, amely a környező tengerektől minden irányból legtávolabb van. Mivel a megközelíthetetlenség pólusa a kontinens legtávolabbi pontja minden parttól, ezért ez a legnehezebben elérhető vidék, különösen az Antarktiszon.

Az elérhetetlenségi pólus meghódítása

Az 1958-as szovjet expedíció az elérhetetlenségi pólusra a Szovjetunió válasza volt az Amundsen-Scott állomásra, amelyet az Egyesült Államok két évvel korábban, 1956-ban létesített a Déli-sarkon. Az amerikaiak Antarktiszon elért sikereinek ellensúlyozása indították a szovjetek a harmadik, 18 tudósból álló antarktiszi expedíciót, speciális vontatókkal és traktorokkal a pólus felé.

A felszerelés mellett a szovjet csapat egy hordozható, előre összeszerelt (*„lapra szerelt”*) 260

négyzetméteres kunyhót is vittek magukkal. A kunyhót elektromos sütővel és olajsütővel, generátorral és rádióval is felszerelték. Ja, míg el nem felejtem, a déli-sarki túléléshez elengedhetetlenül szükséges Lenin mellszobrot is vittek magukkal, amelyet a kutatók a kunyhó mellett, egy magas oszlopon (totem-oszlop?) állítottak fel.

Habár szovjet expedíció jelentős mennyiségű élelemmel és üzemanyaggal rendelkezett, a táborverés után 12 nappal visszaindultak. A felszerelt kunyhót ott hagyták, Leninnel együtt, egy tábla társaságában, melyben meghívták a leendő látogatókat a menedékhely használatára. Nyilván sokan nem vetődtek arrafelé, de a Lenin-totemoszlopos menedék egy ismert pontjává vált a vidéknek – persze nem volt nehéz dolga a sok helyi látnivaló tengerében.

A látogatók hosszú sora

A Déli-sarkon az elérhetetlenségi pólus nemcsak távoli és barátságtalan hely, hanem 3700 méterrel a tengerszint felett található. Már normális klímájú vidékeken is ilyen magasságban jelentősen zordabb körülményekkel találkozhatunk, mint a völgyben – gondoljunk csak például az Alpokra – de ott már a *„völgy”* is már meglehetősen zimankós vidék.

Az állomás környékén az átlaghőmérséklet -58,2 ° C körül alakul, és ez a tény is biztosította, hogy a szovjet kunyhó ne fogadjon túl gyakran vendégeket. Ennek ellenére időnként néhányan elvetődtek a menedékhelyre.

1964 -ben például amerikai felfedezők egy csoportja a Maud királyné föld expedíció keretében az Antarktisz megközelíthetetlenségi sarkához is ellátogatott. Amikor az amerikaiak megtalálták a szovjet kunyhót, állítólag úgy rendezték át a szobrot, hogy Lenin Moszkva helyett azóta Washington DC-re szegezi szigorú tekintetét.

Lehet, hogy ez a tény is közrejátszott a rendszer bukásában – ki tudja?

Nagyjából negyven évig senki nem tette be a lábát a fagyott tájra, míg 2007 januárjában egy kanadai és brit kutatócsoport, köztük a kanadai **Paul Landry** és a brit **Rupert Longsdon**, **Rory Sweet** és **Henry Cookson** újabb merész kísérletet tettek, hogy elérjék az elérhetetlent.

Team N2i

A Team N2i útvonala 2007-ben és egy kép a snowkitenről

bolyongo.hu

A team tagjai elszánták magukat, hogy motoros meghajtás nélkül, snowkiten-nel (vitorlázva-síelve) teszik meg az 1700 kilométeres utat az orosz *„Novolaszarevszkaja”* tudományos bázistól az elérhetetlenségi pólusig. A naplójukból idézek:

> 2007 január 19.-én 17.30 órakor értük el a POI -t – az Antarktisz közepét. 36 órája ébren voltunk, és 25 órát küzdöttünk, hogy megtegyük az utolsó 249 km -t és elérjük célunkat.
>
> 20 kilométerrel a cél előtt fájdalmaink eltűnni látszottak - már csak a csípős hideg és még egy órányi kiting maradt hátra. 6 km-rel a cél előtt egy pontot észleltünk a horizonton. A szemünk a kimerültségtől már többször becsapott minket, de mi annyira akartuk, hogy valami ott legyen.
>
> Ahogy közelebb értünk a *„ponthoz”*, észrevehető oszloppá, körvonalakká kezdett összeállni …..a mellszobor! Azzal a felismeréssel szembesülve, hogy Lenin teljes valójában még mindig ott üdvözölt minket, mindannyian nevetésben törtünk ki.
>
> A régi szovjet kunyhó melletti oszlop még áll, körülbelül 2 méterrel a hóhatár felett – rajta Lenin mellszobrával, mely nagyobb az életnagyságnál. Műanyag kompozitból készült, így teljesen fagymentes – mintha tegnap tették volna oda. Az egész annyira, nagyon szürreális.
>
> [..]
>
> Némi pihenő után a csapatunk a szobor körül ásott, de végül nem találtuk meg az *„aranykönyvet”*, melyet állítólag a szovjetek hagytak ott, hogy mindenki aláírja, amikor ideér.

Napjainkban

Az expedíció óta eltelt majd 15 évben a hó már jó eséllyel teljesen ellepte a bázist, no meg a szobrot, de ki tudja. Lehet, hogy Lenin szigorú tekintetét továbbra is ~~Moszkvára~~ Washingtonra szegezi.

> A rablánc a lábon nehéz volt,
> De széttörte büszkén a nép.
> Mert példája volt ki érte
> Feláldozta hű életét. Lenin!
> A hős, ki csak népének él.
>
> *Lenin dal, részlet*

Hasonló írások itt, a passport-on

A Föld legmagasabban futó vasútvonala
A Gran Paradiso kecskéi
Amszterdam
A vlagyivosztoki kitérő
A rénszarvas és a tengeralattjáró
Kémek hídja

Ez egy elfeledett sarka a netnek, örülök, hogy sikerült elvetődnöd ide!

Továbbra is keresek megjelenési lehetőséget az írásaim számára. Ha esetleg van ötleted, oszd meg velem! Elérhetőségeim az Impresszumban találhatók.

A passport.blog jelenlegi egyetlen megjelenési lehetősége a Facebook. Ha értesülni szeretnél az új bejegyzésekről, kövesd a Bolyongó Facebook oldalt.

Ha szeretnéd a bejegyzést kinyomtatni, vagy önálló formában menteni, ennek a legegyszerűbb módja a PDF formába konvertálás. Ezt a jobb oldali, fentről negyedik (Adobe) ikonnal teheted meg.

Eddigi bejegyzések a bolyongó.hu-n

Az összes bejegyzés ABC-be rendezett indexe itt található. A blog helyekhez köthető bejegyzései a google.maps térképen is megtalálhatók: A világ valódi csodái. A mostanában a blogon megjelent írások a főoldalon jelennek meg.

2026/05/28 18:05

Források

explorersweb.com: "It so, so very surreal," team n2i meets Lenin at the POI!
de.rbth.com: Wie ein britisch-kanadisches Forscherteam in der Antarktis auf Lenin traf

2021, Déli-sark, világjáró, Jevgenyij Tolsztikov, elérhetetlenségi pólus, Antarktisz, expedíció, kunyhó, Lenin, mellszobor, Szovjetunió, hidegháború, 1958, snowkiten, 2007, mellszobor, eltemetett, elhagyatott, N2i

Bejegyzésmegtekintések száma: 107

From:
https://mail.bolyongo.hu/ - **bolyongó**

Permanent link:
https://mail.bolyongo.hu/doku.php?id=passport:talalkozas_leninnel

Last update: **2026/08/09 04:12**